RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 67.983 van 4 september 1997
in de zaak A. 73.036/VII-15.147.

In zake : 1. Willy VAN DERBEKEN,
2. Rik ROOBROUCK,
3. Cyriel DE GROOTE,
4. Paula HELLYN,
5. Marguerite DEVOLDER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

tussenkomende partij :

Philip DE REYCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VAN DERBEKEN, Rik ROOBROUCK, Cyriel DE GROOTE, Paula HELLYN en Marguerite DEVOLDER op 28 januari 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 28 november 1996 waarbij aan Philip DE REYCKE de milieuvergunning werd verleend voor de uitbreiding van een kippenbedrijf aan de Klijtstraat 8 te Deerlijk;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat S. VAN STEEN die, loco Advocaat E. FRANCIS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Philip DE REYCKE met een verzoekschrift van 13 februari 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat het bestreden besluit, na weigering van de vergunning door de bestendige deputatie, op beroep van de tussenkomende partij, aan deze laatste de milieuvergunning verleent om zijn bestaand bedrijf van 18.600 legkippen en 6.400 opfokpoeljen uit te breiden tot een bedrijf van 45.000 legkippen; dat het bedrijf gelegen is in een agrarisch gebied (gewestplan Kortrijk); dat het bestreden besluit o.m. gestoeld is op volgende overwegingen :

"Overwegende dat onderhavige vergunning geweigerd werd omdat de aanvrager geen grond in eigen gebruik heeft en geen geldige mestafzetcontracten voorlegt en dat er zich binnen een straal van 200 m ten noordwesten, ten noorden en ten noordoosten een 9-tal woningen bevinden die zich gedeeltelijk binnen de invloedssfeer bevinden van de overheersende zuidwestenwind;

Overwegende dat voor wat deze inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 op 05/03/1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank; dat op deze aangifte dieren vermeld waren; dat ingevolge artikel 1.1.2. van titel II van het Vlarem deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat, voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens artikel 5.9.3.1., § 1 van titel II van het Vlarem uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar aan voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag verenigbaar is met bovenvermeld artikel van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat na uitbreiding er op het bedrijf waartoe deze inrichting behoort 45.000 stuks pluimvee zou gehouden worden;

Overwegende dat de fosfaatproduktie van deze inrichting, blijkens de gegevens in de aanvraag, 22.950 kg P_2O_5 bedraagt;

Overwegende dat de Vlaamse Landsmaatschappij op data van 06-09-1996 en 16-09-1996 twee aanvullende adviezen uitbracht;

Overwegende dat deze inrichting in totaal 0 ha grond in eigendom of in pacht heeft;

Overwegende dat de aanvrager over een mestexportovereenkomst beschikt met N.V. Agriland,

De Lusthoven 96 te 2370 Arendonk, die er zich toe verbindt om jaarlijks 22.950 kg P_2O_5 overeenkomstig 820 ton 'droge vaste mest van leghennen' te vervoeren naar de volgende gebruiker :

- N.V. Agriland te 1390 Grez-Doiceau, Chee de Wavre 504;

Overwegende dat de in het contract vermelde gebruiker woonachtig is in Wallonië; dat bijgevolg dient voldaan te worden aan de voorwaarden zoals gesteld door de Waalse overheid; dat de bevoegde Waalse overheid stelt dat hiertoe een 'derogation' dient aangevraagd te worden; dat door één van deze contractanten een 'derogation' werd aangevraagd en dat deze 'derogation' toelating geeft tot import in Wallonië tot 30 december 1996;

Overwegende dat er een mestafzetmogelijkheid is voor ongeveer 23.000 kg P_2O_5; dat bijgevolg deze aanvraag verenigbaar is met artikel 5.9.8.3., § 3 van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat volgens de nieuwe configuratie de eerste drie stallen bevolkt worden met elk 12.000 leghennen (de bestaande 6.200 leghennen plus 5.800 bijkomende leghennen) terwijl de vierde stal zou bevolkt worden door 9.000 leghennen (vroeger 6.400 opfokpoeljen);

Overwegende dat volgens de exploitant de bestaande legbatterijen in de eerste drie stallen niet meer voldoen aan de Europese normen inzake grootte, helling, drinknippels (2 drinknippels i.p.v. 1), waardoor deze dringend aan vernieuwing toe zijn;

Overwegende dat de bijkomende dieren kunnen gestald worden door de vooropgestelde vernieuwing en verhoging van de batterijen in de bestaande stallen;

Overwegende dat alle kippen zullen gehouden worden op een batterij met daaronder mestbandbeluchting; dat de voorgedroogde mest wekelijks van het bedrijf zal worden afgevoerd; dat het bedrijf niettemin beschikt over een opslagcapaciteit van 1.145 m^3; dat deze opslagcapaciteit als voldoende kan aanzien worden (max. 1.350 m^3/jaar);

Overwegende dat de afstand tussen elke stal en/of mestopslag van deze pluimveehouderij gelegen in agrarisch gebied en elk op het gewesplan aangegeven hindergevoelig gebied minstens 400 m moet bedragen; dat aan deze afstandsregel is voldaan vermits het dichtsbijzijnde hindergevoelig gebied gelegen is op 575 m;

Overwegende dat er zich binnen een straal van 100 m 9 woningen bevinden; dat tijdens het Openbaar onderzoek de eigenaars van 5 woningen in de Tapuitstraat (nrs. 7,11,12,13 en 15) bezwaren hebben geformuleerd qua geur- en geluidshinder;

Overwegende dat bovenvermelde woningen zich 50 m (woongebied met landelijk karakter) ten noordwesten, ten noorden en ten noordoosten van de stallen bevinden; dat deze klagers weinig of geen hinder kunnen

ondervinden bij de overheersende westen- en zuidwestenwinden; dat er voordien nooit klachten werden geformuleerd en dat de bezwaren er slechts gekomen zijn naar aanleiding van de huidige aanvraag;

Overwegende dat bij plaatsbezoek geen geur en/of lawaaihinder werd waargenomen;

Overwegende dat er bij de uitbreiding overgegaan wordt van natte naar droge mest (mestbandbeluchting), wat gedeeltelijk compenserend werkt t.o.v. de toename van het aantal dieren; dat mechanische verluchting met verticale uitstoot (vroeger in het dak, nu uitstoot 1 m boven het dak) in de nok zonder pet voorzien is;

Overwegende dat de gevraagde uitbreiding, die plaatsvindt binnen de bestaande gebouwen geen abnormale bijkomende hinder zal veroorzaken en beperkt zal blijven tot normale burenlast;

Overwegende dat van ingezetenen van woongebieden met landelijk karakter een hogere tolerantie inzake geurhinder mag verwacht worden";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekende partijen als eerste middel opwerpen :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 11 § 1 van het milieuvergunningsdecreet, uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, uit de schending van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, uit de schending van het continuïteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, wegens gebrek aan de rechtens vereiste feitelijke grondslag, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat de minister in het bestreden besluit vaststelt dat de aanvraag voldoet aan de afstandsregels opgelegd door het huidige Vlarem II-besluit.

En doordat de minister door middel van het bestreden besluit in beroep de milieuvergunning voor de uitbreiding van een kippenbedrijf toestaat, stellende dat de door verzoekers gedurende het openbaar onderzoek ingediende bezwaren verworpen dienen te worden, omdat voordien nooit klachten werden genoteerd, er bij een plaatsbezoek geen hinder werd waargenomen, de overheersende winden eerder gunstig zijn, de droge mestmethode de geurhinder beperkt, en van ingezetenen van woongebieden met landelijk karakter meer tolerantie inzake geurhinder mag worden verwacht.

Terwijl de overheid, ook wanneer vastgesteld wordt dat een aanvraag voldoet aan alle toepasselijke algemene en sectoriële milieuvoorwaarden, de plicht heeft om de aanvraag te toetsen aan alle feitelijke gegevens, in het bijzonder wanneer blijkt dat gedurende het openbaar onderzoek door de naaste bewoners uitgebreid gemotiveerde bezwaren werden ingediend (vgl. R.v.St. D'HOOGHE, nr. 56.361, 17 november 1995).

En terwijl het door het milieuvergunningsdecreet aan verzoekers verleende recht om tijdens een openbaar onderzoek bezwaren te laten gelden, impliceert dat deze bezwaren door de bevoegde overheid, ook in beroep, nauwkeurig dienen onderzocht, behandeld en beantwoord te worden.

En terwijl de door de minister in het bestreden besluit gehanteerde motieven ofwel niet dienstig, ofwel onjuist, ofwel niet afdoende zijn.

En terwijl, primo, verzoekers ook naar aanleiding van de vorige aanvragen tot uitbreiding van het bedrijf in de bestaande stallen bezwaar hebben ingediend (zie copies in bijlage), en hun bezwaren telkens uitdrukkelijk werden bijgetreden door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen (bij besluiten van 13 augustus 1992 en 28 januari 1993).

En terwijl, secundo, uit de vaststelling dat bij een plaatsbezoek geen hinder zou zijn waargenomen, onmogelijk met zekerheid of zelfs waarschijnlijkheid kan afgeleid worden dat er wegens de gevraagde uitbreiding geen abnormale hinder zou kunnen optreden, gezien vooreerst deze uitbreiding nog moet geschieden, en voorts dit plaatsbezoek klaarblijkelijk eenmalig is gebleven en derhalve geen representatieve waarde heeft.

En terwijl, tertio, zoals blijkt uit een inplantingsplan en de windroos van België, de overheersende winden, en dit met name 's zomers, wanneer verzoekers het meest intensief gebruik maken van hun tuin, zeer ongunstig zijn voor verzoekers, in tegenstelling tot wat in het bestreden besluit gesteld wordt.

En terwijl, quarto, het overschakelen van natte naar droge mest niet zal verhinderen dat de hinder

zal toenemen, gelet op het feit dat het aantal kippen meer dan zal verdubbelen, en ook de bestendige deputatie reeds had gesteld dat de hinder sowieso zal vergroten.

En terwijl, quinto, de algemene stelling dat van de bewoners van een landelijk woongebied meer tolerantie mag verwacht worden, niet belet dat in concreto dient onderzocht te worden wat de plaatselijke toestand is, in het bijzonder gelet op de zeer geringe afstand van 50 meter tussen de stallen en de eigendommen van verzoekers, de ongunstige overheersende windrichting, het aantal voorziene ventilatoren, en het feit dat in een nabij verleden drie eerdere aanvragen tot uitbreiding werden geweigerd wegens het te grote risico voor abnormale hinder";

Overwegende dat uit bovenvermelde passus uit het bestreden besluit blijkt dat de minister in concreto de plaatselijke toestand heeft onderzocht; dat de verzoekende partijen niet aanduiden welke van de ingediende bezwaren niet of onvoldoende werden onderzocht; dat de argumentatie betreffende het plaatsbezoek slechts één van de verschillende elementen is die de overheid tot het toekennen van de vergunning heeft geleid en op zichzelf niet van doorslaggevend belang lijkt te zijn; dat het betoog van verzoekende partijen met betrekking tot de overheersende windrichtingen het desbetreffende motief weergegeven in de aanhef van het bestreden besluit niet lijkt te weerleggen; dat de verwerende partij er zich zelf van bewust was dat het overschakelen van natte naar droge mest niet zal verhinderen dat de hinder toeneemt, nu het bestreden besluit overweegt dat die overschakeling slechts "gedeeltelijk" compenserend werkt; dat het feit dat in het verleden eerdere aanvragen werden geweigerd niet tot gevolg heeft dat later geen vergunning meer kan worden verleend; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel als volgt is geformuleerd :

"Tweede middel, genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, en uit de schending van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Doordat de minister bij de evaluatie van het dossier heeft nagegaan wat de aanvrager zou doen met de bijkomende hoeveelheden geproduceerde kippenmest, gelet op de omstandigheid dat het bedrijf geen eigen gronden in eigendom of in pacht heeft.

En doordat de minister een door de aanvrager voorgelegd contract met de firma Agriland aanvaardt voor export van de mest naar het Waals Gewest, waarbij blijkt dat deze afnemer beschikt over een toelating daartoe van het Waals Gewest.

Terwijl in het bestreden besluit, dat genomen werd op 28 november 1996, uitdrukkelijk is vermeld dat deze toelating of 'derogation' slechts werd verleend tot 30 december 1996.

En terwijl de aanvrager aldus blijkbaar slechts bewijst nog te beschikken over een geldige mestafzetmogelijkheid tot amper één maand na het nemen van het bestreden besluit.

En terwijl, vanuit het oogpunt van de milieuhinder veroorzaakt door de mestproduktie, de in het bestreden besluit verstrekte motivering aldus kennelijk niet afdoende is.

En terwijl zulks, wat de door verzoekers gevreesde milieuhinder betreft, ernstige vragen doet rijzen wat de aanvrager zal doen met de bijkomende mest eens de uitbreiding gerealiseerd is, gezien daarvoor klaarblijkelijk geen oplossing voorhanden is";

Overwegende dat het bestreden besluit overweegt dat de aanvraag verenigbaar is met artikel 5.9.8.3., § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II); dat deze bepaling als volgt luidt :

"De geproduceerde dierlijke mest dient overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en zijn uitvoeringsbesluiten afgezet op een ecologisch verantwoorde wijze";

dat, zoals ze is geredigeerd, vorenstaande reglements-bepaling op zich de vergunningverlenende overheden niet toelaat om op grond van de te verwachten mestproductie en de voorziene afzet ervan, een milieuvergunningsaan-vraag tot het uitbreiden van een varkensstapel te weigeren; dat bovendien de Mestbank ertoe gehouden is de door een producent aangeboden overschotten van dierlijke mest in ontvangst te nemen tegen de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering; dat bijgevolg prima facie dient aangenomen te worden dat, ook indien er helemaal geen "dérogation" door de aanvrager zou zijn verkregen, de verwerende partij om die reden de vergunning niet had mogen weigeren; dat het middel dus niet dienend en bijgevolg niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoör-dineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Philip DE REYCKE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**